

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa A. J.

przeciwko H. A. i W. A.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 lipca 2010 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych

od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 19 października 2009 r., sygn. akt I ACa (...),

umarza postępowanie kasacyjne.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 19 października 2009 r. Sąd Apelacyjny na skutek rozpoznania apelacji pozwanych zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 29 stycznia 2009 r. w punkcie drugim o tyle, że obniżył wysokość zasądzonej w nim kwoty do 654.991,44 zł; oddalił w pozostałym zakresie apelację oraz zasądził od pozwanych na rzecz powódki kwotę 5.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej. Powyższy wyrok został zaskarżony skargą kasacyjną przez pozwanych, którzy wnieśli o jego uchylenie oraz o uchylenie poprzedzającego go wyroku Sądu pierwszej instancji oraz orzeczenie co do istoty sprawy ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania. Po wniesieniu skargi kasacyjnej pozwani cofnęli skargę kasacyjną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c. jeżeli nie ma szczególnych przepisów o postępowaniu przed Sądem Najwyższym, do postępowania tego stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji. Według art. 391 § 2 k.p.c. w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne. Mając powyższy przepis na uwadze i stosując go odpowiednio Sąd Najwyższy na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i 2 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c. umorzył postępowanie kasacyjne wobec cofnięcia skargi kasacyjnej przez pozwanych. Nie zachodziła przy tym konieczność orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego, gdyż w terminie dwutygodniowym od dnia zawiadomienia powódki o cofnięciu skargi kasacyjnej przez pozwanych nie złożyła ona wniosku o przyznanie kosztów postępowania kasacyjnego (art. 203 § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 2 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c.).